

glavju o pripovedkah, kjer je obsirnejši). S tem podaja možnost ugotovitve neobdelanih poglavij in je nekak kaŕipot bodočemu študiju, ki bo gotovo hotel izpolniti vrzeli in sliko izpopolniti.

Našo slovensko etnografijo zadeva knjiga le posredno, ker lahko s primerjanjem ugotovimo naše stanje v razvoju splošne etnografije, moremo pa tudi spoznati ogromnost dela, ki nas še čaka. (Pri študiju knjige je recenzentu prišlo na misel, da bi bilo potrebno napraviti tudi za našo etnografijo pregled zgodovinskega razvoja etnografske vede s prikazom vseh tozadevnih del od najstarejših časov do danes, da bi na ta način spoznali neobdelane probleme in bi se jih sistematično lotili. Da bi misel meso postala, je piščeva želja.)

Paolo Toschi zasleduje s knjigo namen, dvigniti nivo italijanske etnografije, ki je bila mnogokje na ravni zgolj »kolorističnega« diletantskega opisovanja, do znanstvenih, v gradivu utemeljenih del. Dr. F. K. Kos.

Valentino Ostermann, *La vita in Friuli, II edizione, riordinata da Giuseppe Vidossi (Le arte e le tradizioni popolari d'Italia, Udine, 1940).*

Sredi 19. stoletja se je povzpelo furlansko narečje do knjižnega jezika. Ob istem času se je pojavila cela vrsta kulturnih delavcev, gorečih ljubiteljev furlanskega narodnega blaga, ki so ga pričeli zbirati med furlanskim ljudstvom na deželi, urejati in nato objavljati. Med prve raziskovalce furlanske pripovedke prištevamo grofico Caterino Percoto, ki je samo sebe nazivala s »kmetsko grofico«. Nadaljnji zbiratelji in raziskovalci furlanskih običajev, verovanj, pregovorov, pripovedk in pesmi pa so bili: G. F. del Torre, prof. Valentin Ostermann, D. Zorzut, prof. Ugo Pellis in drugi.

Posebno zaslužen za furlansko narodopisje in narodoslovje je prof. Valentin Ostermann (1841—1904), po rodu Furlan iz Gemone. Prof. Ostermann je svoje med furlanskim ljudstvom nabrano narodno blago in iz arhivov izpisano narodopisno gradivo objavil v treh knjigah: 1. Furlanski pregovori. 2. Furlanske Vilotte (t. j. štirivrstne pesmi). 3. Življenje v Furlaniji. Po sodbi italijanskih narodoslovcev (Vidossija i. dr.) je zadnja knjiga »Življenje v Furlaniji« Ostermannovo najbolj znano in zrelo delo.

V tej svoji zadnji knjigi »Življenje v Furlaniji«, ki je v prvi izdaji izšla l. 1894., je prof. V. Ostermann objavil mnogo običajev, ki jih je pa skopo opisal, dalje verovanj iz novih pa tudi iz starih časov, pri čemer je mnogo zajemal iz arhivov v Vidmu in Gemoni. Vse to obsega njegovo »Življenje v Furlaniji«, ki je priročnik furlanske etnografije. B. Orel.

Branimir Bratanić: *Orače sprave u Hrvata*. Oblici, nazivlje, raširenje. Publikacija Etnološkoga seminara sveučilišta u Zagrebu. 1. Zagreb 1939. Vel. 8°. Str. 100 + 9 listov prilog s 95 podobami.

Hrvatje imajo zlasti v Zborniku za narodni život i običaje in v drugih publikacijah nabranega že mnogo etnografskega gradiva. Toda to so deloma lokalno omejene monografije, deloma precej površni zapiski. Bolj malo jih je s področja materialne kulture, ki zahteva več truda in podrobnega dela.

V etnološkem seminarju zagrebške univerze se že od početka (1924) opravlja smotrno zbiranje in preučevanje etnografske snovi, zlasti ugotavljanje geografske razširjenosti pojavov kmečke kulture. Uspehe tega dela je pričel seminar objavljati v posebnih publikacijah, ki monografično obravnavajo posamezne objekte. Prvi zvezek je posvečen ornemu orodju na Hrvaškem. V predgovoru govori vodja seminarja prof. dr. M. Gavazzi